

(ص) = **Sad:**

Türkçedeki kalın “s” harfi gibi okunan bu harf, daima kalın okunur ve dilin ucuyla ön dişlerin yarısından çıkarılır. (Sarı kelimesindeki “s” harfi gibi kalın okunur.)

(ض) = **Dad:**

Bu harf Türkçede yoktur. Dilin sağ veya sol veyahut da her iki yanının üst azı dişlerine dokunmasıyla çıkarılır. Ağız pek açılmamalı ve arı vızıltısını andırır bir şekilde okunmalıdır. Daima kalın okunur. (Dalâlet ve Darphane kelimelerindeki “d” harfinin okunuşu gibi.)

(ط) = **Tı:**

Dilimizde kalın “t” harfini andırır. Daima kalın okunur ve dil ucuyla üst ön dişlerin arkasından şiddetli bir sesle çıkarılır. (Tayyâre ve Tarım kelimelerindeki “t” harfinin okunuşu gibi.)

(ظ) = **Zı:**

Dilimizde kalın “z” harfini andırır. Daima kalın okunur ve dil ucunun ön dişlerin arkasından biraz dışarıya doğru çıkarılması ve dişlerin dil ucuna hafifçe dokundurulmasıyla çıkarılır. (Zannetmek kelimesindeki “z” harfi gibi okunur.)

(ع) = **'Ayn:**

Bu harf Türkçede yoktur. Boğaz ortasından boğazı hafif sıkarak çıkarılan çatlak bir sestir. İnce okunur.

(غ) = **Ğayn:**

Türkçedeki “ğ” harfine benzemekle beraber daima kalın okunur. Ga sesine karşılık gelen bu harf, boğaz önünden çıkar ve yumuşak bir ses verir.

(ف) = **Fe:**

Türkçedeki “f” harfi gibi üst ön dişlerin ucuyla, alt dudağın içinden çıkarılır. Daima ince okunan bir harftir.

(ق) = **Kaf:**

Dil kökünün damağa dayanmasıyla çıkar. Daima kalın okunur. (Kul kelimesindeki “k” harfi gibi.)